

Avi, i tu per què creus?

Feia quinze dies que el Joan no havia anat a veure l'avi. Els exàmens i la final de basquet van omplir totes les hores lliures. Però pensava sovint en ell. La malaltia anava fent el seu curs i no hi havia un pronòstic massa optimista. No volia ni pensar que l'avi es moriria, era una possibilitat que sempre refusava. Però, com és natural, aquests pensaments tornaven i això sacsejava el Joan per dintre com si patís els vertígens de l'alta muntanya. En Joan tenia moltes ganes de fer-li una pregunta personal a l'avi. I va ser així, quan després de saludar-lo i preguntar-li com es trobava que li engegà:

Avi, i tu, per què creus en Déu?

La mirada de l'avi és molt intel·ligent. Es fixa en el fons dels ulls del Joan, i sembla que arriba als sentiments més amagats.

Joan, esperava aquesta pregunta. Sí, crec en Déu. Els pares me'n van ensenyar i a mida que m'he anat fent gran he anat entenent la fe dels meus pares.

I com ho saps, avi, que hi és? L'has vist alguna vegada?

És difícil d'explicar. Per dir-ho en poques paraules... tinc confiança en Jesús, crec que no ens ha enganyat i Jesús parla de Déu com a Pare universal, sempre a prop nostre amb un amor incombustible.

És a dir, tu, avi, tens posada la confiança en Jesús. Te'n fies. Mira, jo em fio de tu... ja ho entenc... quan hi ha confiança sembla que tot és més fàcil. Voldria creure en Déu com hi creus tu. Pensava que si creure en Déu és cosa bona per tu.... doncs també ho és per mi.

L'avi ha estat escoltant aquestes paraules del Joan amb tota atenció. El seu pensament, però, va més lluny. Més o menys intueix que el seu net l'està encertant en el tema de la fe. No vol arribar-hi per llargs i inacabables raonaments metafísics, sinó per la confiança; si es fia de Jesús.... creurà tard o d'hora en Déu. I no en qualsevol Déu, sinó en Aquell que revela Jesús.

La fe es contagia. Els raonaments són inacabables i darrera un dubte, hi ha el dubte del dubte... i mentre tant van passant els dies, les setmanes, i a vegades els anys. El Joan està molt a prop de resar, de parlar amb Déu, de tenir una experiència de la seva proximitat. També l'avi molts cops ha resat pel Joan i pels seus pares.

Per ajudar a la nostra fe tenim bons referents. Tots podem ser com "avis" dels qui comencen si som constants a la pregària i tenim la nostra confiança en Jesús. Intentar anar vivint segons Ell és el millor dels raonaments.

Jesús Renau sj.
